

MAITECHOREN ERIOTZA ETA AITA BATEN NEGARRA. ¹

«Uda berrian, ifar aizea
 Osto tartean dabilenean
 Dardaratuaz guztiz polliki
 Adar daudenak arbol gañean
 Eguzkiaren atera aldia
 Azaldurikan mendi atzean
 Dizdizaturik errañu urreak
 Errekak berak daukan urean:
 Eta zelayan gañera berriz
 Lorecho sortak usaidun fiñak
 Orri tartean intza gorderik,
 Jaunak zuretzat bezela egiñak:
 Nere maitecho ¿ez alda egiya
 Gure gandikan penak, samiñak
 Joaten dirala au ikusirik
 Etorririkan ai! atsegiñak?

 Non dezu? Non? esan nazazu
 Ezpain zureak zeukan irria
 Dana gozoro biurtzen zuben
 Naitasun ezti chit naigarria?
 Bañan, ez nazu entzuten iñoiz?

(1) Yurretako Euskal-festeban Bilgumaren lenbiziko saria irabazi duen moldaera.

Zabalditzatzu, maite, begiak,
 Atzo zeudenak guztiz erneak
 Gabeko izar beziñ argiak:
 Begira, maite, ara aitacho
 Negarrez nola dagon ondoan
 Ez dezulako ezagututzen
 Berak zer senti duben kolkoan:
 Oi!... ara: ara, sentitzen dezu
 Chituen pi.. pi... emen, auzoan?
 Eta choriak nola kantari
 Dabiltzan egan gure soroan?»

.

Onela arizan, aita bat, oya zeguen parean
 Onela arizan, menderatuba antsi berean,
 Bere alaba mintsu zegona alai nairikan,
 Aitak maitatzen duten bezela biotzetikan.
 Bañan ill zayo bere alaba uste gabian
 Ta aita dago bere ondoan, ez jakiñian,
 Ez du sinisten bere alaba illa dagola,
 Ez du sinisten aurra mundutik joan zayola.
 Aitak laztantzen du besoetan ikusirikan
 Ez dubelako entzuten berak dion itzikan.
 Ta igarririk aita maiteak gorputzen otza
 Urratu naidu antsi malkotan bere biotza

.
 !!

Gertaturikan aingeru bat geiago zeruan
 Eta maitecho illa bere aitaren besuan!

FRANZISKO LOPEZ ALEN.

